

Bønloffe: Det er muligt, at der vil fremkomme en lille Inforrettighed med Hensyn til Redaktionen, naar vi vedtage mit Endringsforslag, men vi ere jo i dette Tilfælde saa heldige, at have tredie Behandling tilbage, og der ville jo, haaber jeg, ærede Medlemmer være mig behjælpelige, med at rette paa Forslaget. Naar det nu indvendes, at det ikke er rigtig, og godt, at fremkomme saa hyppig med disse Love, saa forekommer det mig virkelig, at hvis dette kan siges noget Sted, saa maa det kunne siges ved dette Lovforslag, idet Loven af 1870 endnu ikke er mere end 18 Maanedes gammel; hvis det ikke skal kaldes at komme hyppig med den Slags Love, naar man nu kommer med et saadant Forslag, saa veed jeg ikke, hvad der skal kaldes det. Naar det blev sagt, at vi ikke maatte betragte dette Forslag just fra Dyrtibens Standpunkt, saa kan det være, at den ærede Finantsminister nu har den Opfattelse, at Loven tilbøls er forfeilet, men naar man siger, at den har Mangler af en betydelig Art, saa forekommer det mig netop, at det Standpunkt, jeg indtager, er rigtig, nemlig, at man siger: Da Loven har Mangler, saa lader os tage den under grundig Overvejelse og ikke kaste i Grams til, hvem der kan være saa heldig at fange disse Gevinster.

Rein: Uagtet jeg havde været med at indbringe dette Lovforslag, forekommer det mig, at de Indvendinger, der ved denne Sags 1ste Behandling bleve fremsatte imod det af det ærede Medlem for Thisted Amts Aede Bølgfreds (Schjorring), ikke savnede en vis Vægt; det forekommer mig imidlertid, at Sagen nu er bleven en hel Del forandret fra det Standpunkt, hvorpaa den stod ved 1ste Behandling, og det overraskede mig derfor noget at høre det ærede Medlems Udtalelse idag. Det, som fornemmelig gav hans Indvendinger Vægt ved 1ste Behandling, var den Henvisning, han fremsatte, til at det ikke kunde anses for at være ønskeligt eller rigtig, at der fra enkelte Medlemmer af Thinget fremkom Forslag til Forandringer i Lønningslove til Forbedring af Embetsmænds Kaar; men denne Indvending maa, forekommer det mig, falde bort, efterat

den høitærede Finantsminister i Virkeligheden har gjort Forslaget til sit. Og jeg maatte maasse her sige til, at naar jeg fra Først af ikke tog i Betænkning at slutte mig til de andre Forslagsstillere, saa var det netop, fordi jeg vidste, hvorledes den ærede Finantsministers Stilling i Virkeligheden var til Forslaget. Efterat den ærede Finantsminister har, som jeg før udtrykte mig, gjort Forslaget til sit, eller rettere sagt, gjort Noget, som jeg anser for at være bedre, nemlig, sat et Forslag i Stedet for det oprindelige, der forekommer mig personlig at være i flere Henseender bedre, saa er jeg af den Mening, at de Indvendinger, som det ærede Medlem fremsatte mod Sagen i det Hele taget ved 1ste Behandling, maa bortfalde. Der bliver da tilbage, hvad han anførte i Dag til Forsvar for, at han vilde stemme imod Loven; men det maa maasse være mig tilladt at bemærke, at det forekommer mig, at disse Udtalelser langt fra havde den Vægt, som den Udtalelse havde, hvormed han fremkom ved 1ste Behandling. I Dag anførte han egentlig ikke Andet end dette, at han antog, at det fremdeles vilde være betænkeligt at fremme et saadant Lovforslag, der kunde have uheldige Følger for Statskassen. Jeg skal herved bemærke, at hvilke direkte Følger for Statskassen Vedtagelsen af dette Forslag vil have, fremgaar jo af det omdelte Endringsforslag; man kan overse, at Følgerne deraf ikke i og for sig ville blive meget store. Og hvis man vil henvise til de indirekte Følger, som Lovforslaget kunde have, saa skal jeg dertil bemærke, hvad der før er udtalt, at det jo staar i Lovgivningsmagtens egen Haand at sørge for, at disse indirekte Følger ikke blive større, end man anser for rigtig. Hovedtingen er, forekommer det mig, det Spørgsmaal, om der i Virkeligheden er Grund til at forbedre Soldassistenternes Lønning. Dersom det maa erkjendes, at de Lønninger, de have, ere for ringe, naar man tager Hensyn til, hvad det koster at leve, og tager Hensyn til de Forhold, hvori de paagældende Personer ere stillede, saa antager jeg ogsaa, at man vil erkjende det for, at være en Pligt for Lovgivningsmagten at forbedre de Paagældendes Lønning, og det uden Hensyn